

STRESZCZENIE PRACY

W pracy przedstawiono antropogeniczne przemiany flory roślin naczyniowych północnej części Kotliny Oświęcimskiej. Badania prowadzono w latach 2013-2017, wykorzystując metodę kartogramu. Dane florystyczne zbierano w polach badawczych – kwadratach o bokach 2 km, wyznaczonych w oparciu o sieć ATPOL. Teren badań zawiera 108 tak zdefiniowanych powierzchni badawczych, a jego powierzchnia wynosi 407,5 km². Zgromadzone dane przedstawiono w postaci listy gatunków wraz z wykazem ich stanowisk. Dla poszczególnych taksonów podano informacje o częstości występowania, zajmowanych siedliskach, przynależności do grup geograficzno-historycznych. Ponadto sporządzono kartogramy jakościowe obrazujące rozmieszczenie trwałych elementów flory, jak i kartogramy ilościowe przedstawiające koncentrację wybranych grup siedliskowych. Flora roślin naczyniowych północnej części Kotliny Oświęcimskiej liczy 1109 taksonów, w tym 1105 gatunki, 3 podgatunki i 1 w randze odmiany. Reprezentuje 488 rodzajów z 133 rodzin. Do trwałych składników flory należy 1091 taksonów, w tym 1087 w randze gatunku, 3 w randze podgatunku i 1 w randze odmiany. Reprezentują one 480 rodzajów z 128 rodzin. Trwałe składniki flory stanowią 37% całej flory Polski szacowanej na 2935 taksonów tej rangi według Mirka i in. (2002). Taksony wcześniej nie podawane z północnej części Kotliny są reprezentowane przez 188 taksonów, co stanowi 16,5% wszystkich składników trwałych lokalnej flory. Nie potwierdzono natomiast występowania 36 taksonów, co stanowi 4% wszystkich składników lokalnej flory. Spośród trwałych elementów flory 870 to taksony rodzime, 7 taksonów ma niewyjaśniony status, zaś 224 reprezentuje zadomowione antropofity (tj. metafity). Nieutrwalone elementy badanej flory obejmują 18 niezadomowionych antropofitów. Porównanie flor wskazuje na to, że obydwie części Kotliny (północna i południowa) mają bardzo dużą wspólną część flory.

